

*Tillbakablickar,
en artikelserie
sammanställd av
Calle Sahlquist*

Hovåsbanan & GGK mellan Jubileums- åren 1952 och 1977

1952 firar GGK sitt 50 års-jubileum med stor middag, framtagning av en Jubileumsbok och Klubben mottager ett flertal donationer. Året innan erhöll Hovåsbanan sin första bevattningsanläggning. Tidigare hade man enbart kunna vattna greener via lösa slangar och med vatten från Villabolaget. Nu grävde Klubben ner stamledningar från Sötvattensdammen via pumpstationen och på så sätt kunde man nå ut med lösa spridare till greener och fairways. Automatisk bevattning fick vi 1962, men först 1976 var bevattningsanläggningen helt utbyggd. Sedan dess är banan aldrig lika brun av torra som tidigare, vilket innebär att banan spelas betydligt längre idag. Främst de övre hålen, 3, 5, 8 och 9, kunde vara helt bruna under torra sommarmånader. Under ett KM på 1960-talet drev den långtsläende Staffan Mannerström nästan ner till pumphuset på hål 10 och flera spelare nådde över vägen från back-tee på vårt 15:e hål. Detta trots att dåtidens material inte gav samma längder som idag.

1952 inköptes den s.k. Allmänningen nere vid Sötvattensdammen, i vilken Klubben var delägare. Arealen var 18.000 kvm. För att underlätta Klubbens markköp donerades från företag och medlemmar 34.900 kr. En summa som överlämnades till Klubben i samband med 50 års-jubileet.

1956 inköps den stora Sandhålan av Järnvägsaktiebolaget Göteborg-Särö till en kostnad av 100.000 kr. Redan 1947 hade Klubben framställt önskemål

om ett köp, men Järnvägsbolaget hade vid denna tidpunkt tankar på att åter bruka marken för sanduttag, då ett dubbelspår fanns i Bolagets planer. Som tur var för vår Klubb blev det inget av dessa utbyggnadsplaner. Det sista tåget på sträckan Särö-Göteborg (Linnéplatsen) avgick på nyårsafton 1965.

Samma år, 1956, försålde Klubben mark till dåvarande banchefen Sölve Sundin strax söder om Verkstad 1. En försäljning av mark är en ovanlig företeelse i Klubbens historia. I ett köpeavtal från den 3 september förbinder sig Klubben att sälja högst 500 kvm. I ett köpebrev från den 10 april 1957 har området utökats till 540 kvm och som säljs för 15 kr per kvm, eller totalt 8.100 kr. En försäljning, som det många år senare visade sig, skulle vålla stora problem för Klubben då man i början av 2000-talet önskade göra en modernisering och en utbyggnad av Verkstad 1.

1957 hade Klubben planerat tre nya hål söder om hål 8:ans fairway, varav ett med längden 430 m. Ett preliminärt köpeavtal fanns klart med samtliga markägare, men till slut föll utbyggnadsplanerna på grund av ett för högt pris. Enligt hörsägen från äldre medlemmar, aktiva vid denna tid, lär dock GGK:s representanter varit nonchalanta vid diskussioner med markägarna som i sin tur härsknade till och markköpet gick om intet. Några andra gentlemän i Klubben påstod att markägarna var svåra att finna då de bodde utomlands. Frågan återkom emellertid i mitten av 1960-ta-

let, och då blev den dåvarande ordföranden Ivar Thomsen motarbetad av några i Styrelsen i sina ansträngningar att få ett markköp till stånd. Detta åter genom andrahandsuppgifter.

1959 blev Sverige mycket sensationellt Europamästare vid tävlingar i Spanien. Från GGK deltog lagkaptenen Nils Odqvist och spelarna Ola Bergqvist, Bengt Möller och Göran Lindeblad. Vinsten upprepades 1961 i Belgien med Magnus Lindberg och GGK-medlemmarna Ola Bergqvist och Bengt Möller.

1968 tog Nils Sköld fram ritningar för nya hålsträckningar. Banan skulle förbättras, samtidigt som man försökte lösa problemet med de avkortade 16:e och 17:e hålen, ofta benämnda som "kyrkhålen". Problemet hade uppstått på grund av Säröledens dragning där mark från kyrkhålen togs i anspråk. Nyckeln till Skölds förslag var att Klubben 1967 skulle köpa den s.k. KFUM-marken, lika med första halvan av nuvarande 16:e

hållet. Men kärva förhandlingar med en markägare gjorde att planerna på nya hålsträckningar och förbättringar lades på is. Dessutom tillät inte Klubbens ekonomi annat än en ombyggnad av kyrkhålen. Först 1976 kunde arbetet med de "nya hålsträckningarna" påbörjas och byggas så som de ser ut idag. På grund av många viljor och dålig administration inom Klubben blev kostnaderna för 16:e hållets arbete 74.000 kr. Mycket pengar vid denna tid. Eller som den dåvarande banchefen Falk Ellioth skriver i 2002 år Jubileumsbok: Det var bara att berätta för årsmötet att vi fått Sveriges dyraste golfhål".

Vårt första KlubbBlad såg dagens ljus 1969 och informationen till medlemmarna kunde förbättras. Utvecklingen och förändringen av detta medium har fortgått under åren trots, eller på grund av, konkurrens från Internet, Hemsida och E-mail. Många ideella arbetsinsatser ligger bakom varje utgåva.

Innan Särövgen byggdes låg 16e green ända uppe vid kyrkan. Utslaget låg mellan 17 green och den nya övningsgreenen.

1973 föreslog Styrelsen att införa ett reverssystem i vilket samtliga gamla och inkommande medlemmar skulle teckna 2.000 kr. Förslaget tillkom på grund av Klubbens stora investeringsbehov i storleksklassen 500.000 kr. Det dröjde dock till 1976 innan systemet godkändes på ett årsmöte och då för att bekosta en ny bevakningsanläggning. Första beloppet var 2.000 kr per medlem som efter några år höjdes till det dubbla. Reverssystemet blev sedan indexerat och de sista reverserna, innan dessa upphörde 2002, låg kring 14.000 kr.

I oktober 1974 skulle det bli dop på Eriksbergs Varv av en stor tankbåt. För att celebrera detta evenemang anordnade beställaren, Inter Maritim Foundation, en pro-am på Hovås. Bland pronorna återfanns många av den tidens världsberömda golfare – Arnold Palmer, Hale Irwin, Sam Snead, Gary Player, Bob Char-

1974 spelade Arnold Palmer och flera av tidensww storstjärnor på Hovås. Men det var bara Arnold som fick Falk Ellioth som caddie.

les, Billy Casper, Doug Sanders och Tony Jacklin. Bland damerna märktes Judy Rankin, Jane Blalock och Marlene Hagge. En golfupplevelse som aldrig mer återkommer till Sverige och

som sent kommer att glömmas av de som var där som åskådare eller som deltog i administrationen. Prissumman var enbart 2.000 dollar, men kan nog förklaras, dels av appearance-mo-

ney och dels att resan var betald – man skulle vidare till England för en Dunloptävling.

*Calle Sahlquist
Källa: GGK:s arkiv*